PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2008. gada 25. jūnijā *

Lieta T-268/06

Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv P. Anestis [*P. Anestis*], advokāts, T. Soums [*T. Soames*] un G. Goijetens [*G. Goeteyn*], *solicitors*, S. Mavrogenis [*S. Mavrogenis*] un M. Pinto de Lemos Fermiano Rato [*M. Pinto de Le mos Fermiano Rato*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv E. Rigīni [*E. Righini*] un I. Čacidžanis [*I. Chatzigiannis*], pārstāvji,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Komisijas 2006. gada 26. aprīļa Lēmumu C(2006) 1580, galīgā redakcija, attiecībā uz valsts atbalsta shēmu C 39/2003 (bijušais NN 119/2002), ko Grieķijas Republika piemēroja par labu gaisa pārvadātājiem saistībā ar zaudējumiem, kas tiem radās laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim.

* Tiesvedības valoda — grieķu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Papasavs [*S. Papasavvas*] (referents) un A. Ditrihs [*A. Dittrich*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 7. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 Ar savu 2001. gada 10. oktobra Paziņojumu COM(2001) 574, galīgā redakcija (turpmāk tekstā — "2001. gada 10. oktobra paziņojums"), Komisija informēja Eiropas Parlamentu un Padomi par savu vērtējumu attiecībā uz Amerikas Savienotajās Valstīs 2001. gada 11. septembrī notikušo atentātu ietekmi uz gaisa pārvadājumu nozari.

2 Attiecībā uz noteikumu valsts atbalsta jomā piemērošanu Komisija 2001. gada 10. oktobra paziņojumā uzskatīja, ka uz EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata bija iespējams risināt grūtības, ar kādām saskārās aviosabiedrības 2001. gada 11. septembra notikumu dēļ. Ņemot vērā šo notikumu ārkārtējo raksturu, uz šī panta noteikumu pamata saskaņā ar minēto paziņojumu varēja pie noteiktiem nosacījumiem atlīdzināt, pirmkārt, izmaksas, kuras radīja Amerikas Savienoto Valstu gaisa telpas aizvēršana uz četrām dienām (no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim), kā arī, otrkārt, papildu apdrošināšanas izmaksas (2001. gada 10. oktobra paziņojuma 28.–41. punkts).

3 Saistībā ar nosacījumiem, kas attiecināmi uz ikvienu atlīdzību, 2001. gada 10. oktobra paziņojumā ir noteikts, ka atlīdzība ir jāizmaksā tā, lai netiktu pieļauta diskriminācija, ka šī atlīdzība drīkst attiekties tikai uz izmaksām, kas tika konstatētas laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, un ka atlīdzības summa ir jāaprēķina precīzi un objektīvi saskaņā ar Komisijas piedāvātu īpašu metodoloģiju.

4 Ar 2001. gada 14. novembra vēstuli, kas tika adresēta visām dalībvalstīm, Komisija sniedza papildu precizējumus attiecībā uz to, kā ir aprēķināma katrai aviosabiedrībai izmaksājamā atlīdzība.

5 Pēc vēstuļu apmaiņas laika periodā no 2001. gada decembra līdz 2002. gada jūlijam Grieķijas iestādes ar 2002. gada 24. septembra vēstuli nosūtīja Komisijai detalizētu atlīdzības, kas prasītājai *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE* izmaksājama sakarā ar zaudējumiem, kuri tai tika nodarīti minēto notikumu rezultātā, aprēķinu. Šajā vēstulē minētā atlīdzība tika aprēķināta šādi:

— EUR 4 079 237 par zaudētajiem ieņēmumiem attiecībā uz pasažieru pārvadāšanu visā prasītājas veikto lidojumu tīklā, no kuriem aptuveni EUR 1 212 032 attiecas uz tās ārpus Ziemeļatlantijas tīklu;

— EUR 278 797 par zaudētajiem ieņēmumiem attiecībā uz preču pārvadāšanu;

— EUR 17 608 par izdevumiem saistībā ar jūtīgu preču iznīcināšanu;

— EUR 41 086 par papildu izdevumiem saistībā ar preču drošības kontroli;

— EUR 37 469 par izdevumiem saistībā ar lidojuma OA 411 uz Ņujorku (Amerikas Savienotās Valstis) atsaukšanu un par izdevumiem saistībā ar atpakaļlidojuma (OA 412) uz Atēnām (Grieķija) atcelšanu 2001. gada 11. septembrī;

— EUR 13 550 par izdevumiem saistībā ar lidmašīnas nosēšanos un uzkavēšanos Helifeksā [*Halifax*] (Kanāda) no 2001. gada 11. līdz 15. septembrim lidojuma, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt uz Toronto (Kanāda), ietvaros;

— EUR 478 357 par izdevumiem saistībā ar "ferry flights" ieviešanu (ārkārtas lidojumi, kas tika veikti 2001. gada 18., 20. un 26. septembrī, lai repatriētu pasažierus uz Amerikas Savienotajām valstīm un Kanādu);

— EUR 146 735 par izdevumiem saistībā ar personāla nostrādātajām virsstundām, pasažieru izmitināšanu un papildu drošības personālu;

— EUR 14 673 par izdevumiem saistībā ar steidzamiem papildu drošības pasākumiem.

6 Vēlāk no šo summu kopsummas tika atņemti EUR 278 797 par degvielu, kas tiktu iztērēta, ja nebūtu ticis traucēts lidojumu plāns. Galīgā summa — EUR 4 827 586,21 — tika pārskaitīta prasītājai jau 2002. gada jūlijā saskaņā ar Likuma Nr. 2992/2002 45. panta 17. punktu (*FEK A'* 54/20.3.2002), kā arī 2002. gada 27. maija vispārējo ministrijas rīkojumu (*FEK B'* 682/31.5.2002).

7 Ar 2003. gada 27. maija vēstuli Komisija informēja Grieķijas Republiku par savu lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minētajiem pasākumiem un lūdza Grieķijas iestādes iesniegt tai noteiktus dokumentus un papildu precizējumus (turpmāk tekstā — "lēmums uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru"). Turklāt Komisija aicināja arī ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus mēneša laikā, sākot no lēmuma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru publicēšanas datuma *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2003, C 199, 3. lpp.).

8 Grieķijas iestādes iesniedza Komisijai savus apsvērumus ar 2003. gada 20. novembra vēstuli. Saskaņā ar šo vēstuli faktiskie zaudējumi, kas radās sakarā ar septiņu lidojumu turp un atpakaļ, kurus tika plānots veikt uz Ņujorku, Telavivu (Izraēla), Toronto caur Monreālu (Kanāda) un Bostonu (Amerikas Savienotās Valstis) laika periodā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, atcelšanu, sasniedza EUR 1 921 203,20. Šis skaitlis neietver zaudējumus, kas tika konstatēti pēc biļešu atcelšanas uz citiem lidojumiem, kuri bija saistīti ar šiem atceltajiem lidojumiem. Attiecībā uz izdevumiem saistībā ar lidojumu 11. septembrī, kad Toronto vietā tika veikta nosēšanās Helifeksā [*Halifax*], Grieķijas iestādes iesniedza novērtējumu, saskaņā ar kuru šo izdevumu apmērs bija EUR 38 056. Attiecībā uz izdevumiem saistībā ar lidojuma uz Ņujorku 2001. gada 11. septembrī atsaukšanu Grieķijas iestādes tos novērtēja no jauna EUR 3 421 apmērā. Attiecībā uz trīs lidojumu turp un atpakaļ uz Ņujorku un Toronto caur Monreālu 2001. gada 15. un 16. septembrī atcelšanu Grieķijas iestādes uzsvēra, ka radītie zaudējumi bija tieši saistīti ar gaisa telpas aizvēršanu laikā no 11. līdz 14. septembrim un ka tie sasniedza EUR 977 257. Attiecībā uz "ferry flights" Grieķijas iestādes precizēja, ka runa ir par lidojumu uz Ņujorku, kas tika veikts 2001. gada 18. septembrī, un par diviem lidojumiem uz Toronto caur Monreālu, kas tika veikti 2001. gada 20. un 26. septembrī. Zaudējumi, kas radās šo lidojumu ārkārtas rakstura dēļ un kā rezultātā nebija pasažieru lidojumam atpakaļ uz Atēnām, sasniedza EUR 487 312,17. Saskaņā ar Grieķijas iestāžu teikto šie zaudējumi ir jāuzskata par tieši saistītiem ar 2001. gada 11. septembra notikumiem.

9 Šādos apstākļos Grieķijas Transporta un sakaru ministrija lūdza Komisiju apstiprināt summu EUR 3 770 717,70 apmērā, kā arī iepriekš 5. punktā no otrā līdz devītajam ievilkumam minētās summas kā kompensāciju par zaudējumiem, kas ir tieši saistīti ar 2001. gada 11. septembra atentātiem. Attiecībā uz pēdējām minētajām summām Grieķijas iestādes paziņoja, ka tās drīzumā iesniegs apliecinošus dokumentus.

10 Ar 2004. gada 15. marta vēstuli Komisija atgādināja Grieķijas iestādēm, ka tās vēl nav iesniegušas papildu dokumentus, kas minēti to 2003. gada 20. novembra vēstulē, dodot divas nedēļas laika, lai to izdarītu.

11 Grieķijas iestādes uz šo lūgumu neatbildēja.

Apstrīdētais lēmums

12 Ar savu 2006. gada 26. aprīļa Lēmumu C(2006) 1580, galīgā redakcija, attiecībā uz valsts atbalsta shēmu C 39/2003 (bijušais NN 119/2002), ko Grieķijas Republika piemēroja par labu gaisa pārvadātājiem saistībā ar zaudējumiem, kas radušies laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"), Komisija izbeidza formālo izmeklēšanas procedūru un cita starpā nolēma, ka valsts atbalsts, ko Grieķijas iestādes piešķīrušas prasītājai, bija saderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, ciktāl tas attiecās uz kompensāciju, kas tika izmaksāta par laika periodu no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, nepārsniedzot EUR 1 962 680. Šī summa atbilst EUR 1 921 203 saistībā ar septiņu lidojumu turp un atpakaļ, kas tika veikti uz Ņujorku, Telavivu, Toronto caur Monreālu un Bostonu, atcelšanu, EUR 38 056 saistībā ar lidojumu, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt uz Toronto, taču tā vietā tika veikta nosēšanās un uzkavēšanās Helifeksā, un EUR 3421 saistībā lidojuma atsaukšanu uz Ņujorku 2001. gada 11. septembrī (Apstrīdētā lēmuma 49. un 50. apsvērums).

13 Savukārt attiecībā uz izdevumiem saistībā ar trīs lidojumu turp un atpakaļ atcelšanu, no kuriem vienu bija paredzēts veikt uz Ņujorku 2001. gada 15. septembrī un divus uz Toronto caur Monreālu 2001. gada 15. un 16. septembrī, kas sasniedza EUR 977 257, kā arī izdevumiem saistībā ar "ferry flights", kas sasniedza EUR 487 312, Komisija norāda, ka tie bija saistīti tikai ar netiešām 2001. gada 11. septembrī notikušo atentātu sekām, kas skāra vairākas pasaules ekonomikas jomas (Apstrīdētā lēmuma 58. apsvērums).

14 Attiecībā konkrēti uz 2001. gada 15. septembra lidojumu uz Ņujorku Apstrīdētajā lēmumā no 53. līdz 55. apsvērumam ir teikts, ka:

"53) Komisija konstatē [..], ka situāciju pēc 14. septembra vairs nevarēja raksturot kā tādu, kurā ir traucēta satiksme, bet drīzāk kā tādu, kurā attiecīgās aviosabiedrības vairs ne tik aktīvi izmanto gaisa ceļus.

54) Šīs situācijas dēļ [Grieķijas Republika] īstenoja pasākumus par labu [prasītajai], kuri primāri skar trīs transatlantiskos lidojumus turp un atpakaļ, kas netika veikti 15. un 16. septembrī un no kuriem vienu bija paredzēts veikt uz Amerikas Savienotajām Valstīm un divus uz Kanādu, tādējādi radot [prasītājai] zaudējumus 33 000 000 Grieķijas drahmu (GRD), tas ir, aptuveni EUR 977 257 apmērā.

55) Attiecībā vispirms uz laika nišu neesamību lidojumam uz Ņujorku [Grieķijas Republika] apstiprina, ka *JFK* lidosta patiešām atkal tika atvērta 14. septembrī plkst. 23.00 pēc Atēnu laika un [ka] tikai lielais pieprasījums pēc laika nišām neļāva [prasītājai] tās rezervēt. Komisija nav saņēmusi citu informāciju attiecībā uz iemesliem, kāpēc netika iegūtas laika nišas, kaut arī citas sabiedrības tās ieguva. Katrā ziņā vispārīga neiespējamība lidot uz Amerikas Savienotajām Valstīm vairs nepastāvēja."

15 Divu lidojumu uz Toronto caur Monreālu atcelšana notika pēc prasītājas izvēles vai nu tāpēc, ka tai nebija pieejams neviens cits brīvs gaisa kuģis un tā izvēlējās nodrošināt citus ieplānotos lidojumus, vai arī tāpēc, ka prasītāja nevarēja laikā veikt darbības attiecībā uz tehniskajām pārbaudēm un laika nišu rezervēšanu (Apstrīdētā lēmuma 56. apsvērums).

16 Attiecībā uz "ferry flights" Komisija uzsvēra, ka to ieviešana izrietēja no prasītājas izvēles un tai bija jālūdz Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas valdībām izmaksāt kompensāciju, jo šie lidojumi tika veikti pēc šo valdību lūguma (Apstrīdētā lēmuma 57. apsvērums).

17 Tādējādi attiecīgie izdevumi tika uzskatīti par tādiem, par kuriem nevar saņemt kompensāciju saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

18 Šādos apstākļos Komisija uzskatīja, ka visa tā naudas summa, kas tika pārskaitīta prasītājai, pārsniedzot summu — EUR 1 962 680, bija ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts (Apstrīdētā lēmuma 2. pants), un uzlika Grieķijas Republikai pienākumu atgūt šo summu (Apstrīdētā lēmuma 4. pants).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

19 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 22. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

20 Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

21 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tajā maksimālā kompensācijas summa par laika periodu no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, kas ir saderīga ar kopējo tirgu, ir noteikta EUR 1 962 680 apmērā;

— atcelt Apstrīdētā lēmuma 2. un 4. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

23 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus, kas ir pamatoti, pirmkārt, ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, un, otrkārt, uz pamatojuma nesniegšanu. Pirmais pamats pēc būtības ietver divas daļas, pirmā no kurām ir pamatota ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar

prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu un otra — uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar pārējo prasītājas tīklu.

1. *Par pirmo pamatu, kas ir pamatots ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu*

Prasītājas argumenti

24 Pēc prasītājas teiktā Komisija acīmredzami kļūdaini novērtēja faktus izskatāmajā lietā un tādējādi pārkāpa EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, uzskatot, ka starp zaudējumiem, kas tika nodarīti sakarā ar, pirmkārt, trīs lidojumu turp un atpakaļ uz Ņujorku un Toronto caur Monreālu atcelšanu un, otrkārt, ar "ferry flights" ieviešanu un 2001. gada 11. septembra atentātiem, kuru rezultātā tika aizvērta Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas gaisa telpa, nepastāv tieša cēloņsakarība. Turklāt, neņemot vērā zaudējumus pēc 2001. gada 11. septembra atentātiem attiecībā uz prasītājas pārējo tīklu, Komisija pieļāva kļūdu, novērtējot zaudējumus, kas radās laikā no 2001. gada 11. līdz 15. septembrim.

25 Prasītāja uzskata, ka tas, ka 2001. gada 10. oktobra paziņojumā ir noteikts, ka no EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomas ir izslēgti visi tie zaudējumi, kas radušies pēc 2001. gada 14. septembra, neraksturo tiešo cēloņsakarību, kāda ir prasīta saskaņā ar šo noteikumu, un līdz ar to nevar arī atbrīvot Komisiju no pienākuma izvērtēt apstākļus izskatāmajā lietā saskaņā ar minēto pantu. Komisijai ir saistošas tās valsts atbalsta kontroles jomā izdotās vadlīnijas un paziņojumi tiktāl, ciktāl tie atbilst Līguma noteikumiem un ir dalībvalstu atzīti. Katrā ziņā 2001. gada 10. oktobra paziņojums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neattiecas tikai uz zaudējumiem, kuri radās laikā, kamēr bija aizvērta gaisa telpa, bet arī uz tiem zaudējumiem, kuri radās tiešā cēloņsakarībā ar šo aizvēršanu. Jebkāda cita interpretācija būtu pretrunā EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

26 Komisijas pieeju nevar pamatot arī ar atsauci uz citiem lēmumiem, kuros tā izteica līdzīgu nostāju. Turklāt tiktāl, ciktāl zaudējumi, kuri tika nodarīti prasītājai pēc 2001. gada 14. septembra, izriet tieši no 2001. gada 11. septembra atentātiem, prasītāja atrodas situācijā, kas atšķiras no situācijas, kādā atrodas citas aviosabiedrības, attiecībā uz kurām šāds fakts netika konstatēts. Visbeidzot, prasītāja uzsver, ka Grieķijas iestādes savā 2002. gada 24. septembra vēstulē (skat. iepriekš 5. punktu) lūdza atļauju pārskaitīt noteiktas naudas summas, lai, pamatojoties uz EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kompensētu arī tos zaudējumus, kas radušies pēc 2001. gada 14. septembra. Tātad Grieķijas Republika nekad nav piekritusi ierobežojošajai pieejai, kuru piedāvāja Komisija savā 2001. gada 10. oktobra paziņojumā, kā par to liecina arī Likums Nr. 2992/2002, kurā ir paredzēts plašāks kompensācijas apmērs.

27 Turklāt ir jāpiekrīt, ka gaisa telpas aizvēršana bija 2001. gada 11. septembra atentātu sekas un šie atentāti savukārt bija ārkārtējs notikums EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

28 Prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka tā ir veikusi valsts atbalsta analīzi, pamatojoties ne tikai uz 2001. gada 10. oktobra paziņojumu, bet arī uz EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tieši pretēji, Apstrīdēto lēmumu raksturo automātiska tāda kritērija piemērošana, saskaņā ar kuru visi tie zaudējumi, kas radušies pēc 2001. gada 14. septembra, neatrodas cēloņsakarībā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem, kuru rezultātā tika aizvērta gaisa telpa. Taču visi tie zaudējumi, par kuriem prasītāja saņēma kompensāciju, atrodas tiešā cēloņsakarībā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu

29 Attiecībā uz lidojuma turp un atpakaļ uz Ņujorku atcelšanu, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. septembrī, prasītāja uzsver, ka par spīti tās lūgumiem *John F. Kennedy* (*JFK*) starptautiskā lidosta tai nepiešķīra laika nišu šajā dienā, bet tikai 16. septembrī, kā to apstiprina *Federal Aviation Authority* (Amerikas Civilās aviācijas

federālā administrācija) 2001. gada 14. septembra telekss. Laika nišu nepieejamība bija saistīta tikai ar ārkārtīgi lielo pieprasījumu no aviosabiedrību puses tūlīt pēc pakāpeniskas gaisa telpas atkalatvēršanas, un šāds pieprasījums ir izskaidrojams ar traucējumiem, kurus radīja gaisa telpas aizvēršana uz četrām dienām. Šādos apstākļos *JFK* lidosta nevarēja apmierināt visus lūgumus attiecībā uz laika nišām, un šo situāciju var pielīdzināt gaisa telpas aizvēršanai, kas skāra prasītāju. Tam, ka minēto teleksu Grieķijas iestādes neiesniedza administratīvā procesa laikā, nav noteicošas nozīmes, ņemot vērā, ka Komisija, piemērojot 2001. gada 10. oktobra paziņojumu, savu vērtējumu pamatoja ar cēloņsakarības neesamību starp 2001. gada 11. septembra atentātiem un lidojuma turp un atpakaļ uz Ņujorku, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. septembrī, atcelšanu.

30 Attiecībā uz divu lidojumu turp un atpakaļ uz Toronto caur Monreālu 2001. gada 15. un 16. septembrī atcelšanu prasītāja uzsver, ka Kanādas iestādēm bija jānodrošina gaisa kuģis, kas varētu veikt šo lidojumu 2001. gada 11. septembrī, šajā dienā nosēžoties Helifeksā un tur paliekot līdz 2001. gada 15. septembrim ieskaitot. Šis gaisa kuģis būtu varējis atgriezties Atēnās tikai 2001. gada 16. septembrī plkst. 5.30. Taču trīs pārējie prasītājas *Airbus* A 340/400 — vienīgās lidmašīnas, kas var veikt transatlantiskos lidojumus — veica lidojumus uz citām vietām, un tāpēc prasītāja bija spiesta atcelt lidojumu 2001. gada 15. septembrī uz Toronto caur Monreālu. Šī paša iemesla dēļ prasītāja bija spiesta atcelt lidojumu 2001. gada 16. septembrī, kuru arī bija paredzēts veikt uz Toronto caur Monreālu. Sakarā ar gaisa kuģa atrašanos Helifeksā līdz 2001. gada 15. septembrim izrādījās neiespējami šī lidojuma nodrošināšanai veikt pilnu tehnisko pārbaudi, sagatavot gaisa kuģi, informēt pasažierus un rezervēt laika nišas Monreālas un Toronto lidostās, it īpaši ņemot vērā, ka Kanādas iestādes iepriekš nebija paziņojušas precīzu laiku, cikos gaisa kuģis 2001. gada 15. septembrī varētu pacelties.

31 Šādos apstākļos Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru šo divu lidojumu atcelšana notika pēc prasītājas izvēles, ir acīmredzami kļūdains. Šīs atcelšanas, gluži otrādi, bija 2001. gada 11. septembra atentātu, kuru rezultātā tika aizvērta gaisa telpa, tiešas sekas un tādējādi nebija atkarīgas no prasītājas gribas. Nepietiekamais gaisa kuģu skaits, uz ko atsaucās Komisija, nebija iemesls attiecīgo lidojumu atcelšanai, bet bija 2001. gada 11. septembra atentātu sekas. Tādējādi ar šīm atcelšanām saistītie zaudējumi ir jāuz-

skata par atlīdzināmiem, pamatojoties uz EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, neatkarīgi no tā, ka tie radās 2001. gada 15. un 16. septembrī.

32 Tāpat prasītāja atzīmē, ka gaisa kuģis, kuram bija jāveic lidojums uz Ņujorku 2001. gada 15. septembrī, netika izmantots, lai veiktu lidojumus uz Kanādu, tāpēc, ka tas tika izmantots lidojumam 2001. gada 16. septembrī uz Ņujorku. Turklāt Kanādas iestādes prasītājai atļāva veikt lidojumus uz Kanādu tikai, sākot no 2001. gada 16. septembra. Visbeidzot, saskaņā ar prasītājas teikto lidojumi uz Dienvidaustrumu Āziju un Austrāliju tiek veikti tikai ar vienu gaisa kuģi, kas nosēžas Āzijā un pēc tam turpina lidojumu uz Austrāliju, kura ir galamērķis. Tātad lidojumus uz pieciem galamērķiem (Āfrika, Dienvidaustrumu Āzija, Austrālija, Amerikas Savienotās Valstis un Kanāda) varēja apkalpot četri gaisa kuģi.

33 Attiecībā uz "ferry flights", kuru galamērķis bija Ņujorka (2001. gada 18. septembris) un Toronto caur Monreālu (2001. gada 20. un 26. septembris), prasītāja atzīmē, ka arī šo lidojumu īstenošana ir tieši saistīta ar 2001. gada 11. septembra atentātiem un neizriet no spiediena, kuru izdarīja Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas valdības, lai repatriētu to pilsoņus. Lidojumu rezerves sarakstu garums uz regulārajiem reisiem 2001. gada 11. septembra atentātu dēļ kavēja šos pasažierus veikt rezervēšanu uz šiem pēdējiem minētajiem lidojumiem, un šādā situācijā prasītāja bija spiesta ieviest "ferry flights".

Par zaudējumiem saistībā ar pārējo prasītājas tīklu

34 Prasītāja uzsver, ka, kaut arī Komisija uzskatīja maksājumu EUR 1 921 203 apmērā sakarā ar septiņu lidojumu turp un atpakaļ uz Ņujorku, Telavivu, Toronto caur Monreālu un Bostonu atcelšanu par atbalstu, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu (skat. iepriekš 12. punktu), tā tomēr neatbalstīja kompensācijas izmaksu par zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu par laika periodu no 2001. gada 11. līdz 15. septembrim. Šo zaudējumu apmērs bija aptuveni EUR 1 212 032.

35 Šajā sakarā prasītāja atgādina, ka saskaņā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem, zaudējumi, kas radās sakarā ar traucējumiem tās lidojumu plānā 2001. gada 15. septembrī, ir jāuzskata par atlīdzināmiem saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Šādu pieeju apstiprina 2001. gada 10. oktobra paziņojums, kā arī 2001. gada 14. novembra vēstule (skat. iepriekš 4. punktu). Prasītāja uzsver, ka zaudējumi saistībā ar pārējo tās tīklu sasniedz pusi no zaudējumiem, kas tika nodarīti attiecībā uz Ziemeļatlantijas un Izraēlas tīklu. Līdz ar to šos zaudējumus nevar neņemt vērā, pamatojoties tikai uz patvaļīgi ierobežojošu cēloņsakarības jēdziena interpretāciju, kāda tika veikta 2001. gada 10. oktobra paziņojumā. Komisijai katrā ziņā vajadzēja apstiprināt kompensācijas summu izmaksu par zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu par laika periodu no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim.

36 Attiecībā uz pierādījumiem, kurus formālās izmeklēšanas procedūras laikā iesniedza Grieķijas iestādes, prasītāja uzsver, ka tā nevarēja zināt 2003. gada 20. novembra vēstules precīzo saturu un it īpaši to, ka Grieķijas iestādes iesniedza papildu informāciju, kas neattiecās uz visiem zaudējumiem, kuri tika nodarīti 2001. gada 11. septembra notikumu rezultātā. Turklāt attiecīgo atbalsta shēmu Grieķijas iestādes īstenoja, pamatojoties uz informāciju, kuru tām iesniedza prasītāja. Tāpat prasītāja nevarēja zināt arī, ka Komisijas analīze būs pamatota tikai ar nepilnīgu informāciju, kas bija minēta 2003. gada 20. novembra vēstulē. Prasītāja arī atzīmē, ka informācija, par kuras iesniegšanu Grieķijas iestādes paziņoja 2003. gada 20. novembra vēstulē, attiecās uz summām, kas minētas lēmuma sākt formālu izmeklēšanas procedūru 17.2. punktā (vēlreiz minētas iepriekš 5. punktā no otrā līdz devītajam ievilkumam), un nevis uz zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu, uz kuriem Komisija atsaucās minētā lēmuma 17.1. punktā. Turklāt 2003. gada 20. novembra vēstulē bija skaidri norādīts, ka tā neattiecas uz zaudējumiem saistībā ar biļešu atcelšanu uz citiem lidojumiem, kuri bija saistīti ar šiem atceltajiem lidojumiem. Lai noteiktu šo zaudējumu apmēru, pietiek, ka no summas, kas minēta 2002. gada 24. septembra vēstulē, tiek atņemta summa, uz kuru ir minēta atsauce 2003. gada 20. novembra vēstulē. Katrā ziņā Grieķijas iestāžu iesniegtā informācija attiecās uz lielāku summu nekā tā, kas Apstrīdētajā lēmumā bija atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu.

37 Turklāt prasītāja uzskata, ka Komisijas rīcībā esošie lietas materiāli ietvēra pietiekamu informāciju, kas attiecās uz visām sakarā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem nodarīto zaudējumu summām, kuras minētas 2002. gada 24. septembra vēstulē.

Šādos apstākļos prasītāja lūdz Pirmās instances tiesai izvērtēt, cik vispusīgi attiecībā pret šīs lietas materiāliem ir pierādījumi, kurus Grieķijas iestādes iesniedza Komisijai administratīvā procesa laikā.

38 Tātad Komisijas vērtējums attiecībā uz zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu ir acīmredzami kļūdains un pretrunā EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

Komisijas argumenti

39 Komisija apstrīd prasītājas argumentu pamatotību. Tā norāda, ka saskaņā ar judikatūru vadlīnijas valsts atbalsta jomā tai ir saistošas tikpat lielā mērā kā dalībvalstīm, kuras tās ir apstiprinājušas. Grieķijas iestādes administratīvā procesa laikā atkārtoti apstiprināja, ka izskatīs tās aviosabiedrību prasības atlīdzināt zaudējumus, kuras tika iesniegtas, ievērojot vadlīnijas un 2001. gada 10. oktobra paziņojumu.

40 Turklāt Komisija atzīmē, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tā veica atbalsta, kas tika izmaksāts prasītājai, analīzi, pamatojoties ne tikai uz 2001. gada 10. oktobra paziņojumu, bet arī ņemot vērā EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kā to apliecina Apstrīdētā lēmuma 59. apsvērums. Šajā nolūkā Komisija ņēma vērā visu informāciju, kas tai tika iesniegta administratīvā procesa laikā.

41 Komisija noraida tādu 2001. gada 10. oktobra paziņojuma interpretāciju, kādu piedāvāja prasītāja, saskaņā ar kuru pat tie zaudējumi, kas radušies pēc 2001. gada 14. septembra, ietilpst EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā. 2001. gada 10. oktobra paziņojuma noteikumi būtībā izslēdz šādu iespējamību. Attiecībā uz ārkārtēja notikuma konstatēšanu šajā gadījumā Komisija uzsver, ka par tādu

var uzskatīt 2001. gada 11. septembra atentātus, bet nevis gaisa telpas aizvēršanu, kas bija šo notikumu sekas.

42 Komisija apgalvo, ka ne Grieķijas iestādes, ne prasītāja administratīvā procesa laikā neiesniedza informāciju, kas pierādītu, ka zaudējumi, kuri radās pēc 2001. gada 14. septembra, atrodas cēloņsakarībā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem.

43 Visbeidzot Komisija apstrīd argumentu, saskaņā ar kuru prasītāja atrodas situācijā, kas atšķiras no situācijas, kādā atrodas citas aviosabiedrības, kuras nevarēja prasīt, lai tām piešķir atbalsta naudas summas par zaudējumiem, kas radās pēc 2001. gada 14. septembra.

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu

44 Attiecībā uz lidojuma turp un atpakaļ 2001. gada 15. septembrī uz Ņujorku atcelšanu Komisijas uzsver, ka pretēji tam, ko savā 2003. gada 20. novembra vēstulē paziņojušas Grieķijas iestādes, tās administratīvā procesa laikā neiesniedza pierādījumus, kas liecinātu par neiespējamību rezervēt laika nišu *JFK* lidostā. Šādos apstākļos Komisija paliek pie sava vērtējuma, ko tā veica Apstrīdētā lēmuma 55. apsvērumā. *Federal Aviation Authority* telekss (skat. iepriekš 29. punktu) pirmoreiz tika iesniegts vienīgi Pirmās instances tiesā un tajā nebija nekāda veida atsauces uz 2001. gada 15. septembri, tāpat tajā nebija izskaidrots, kāpēc prasītājai neizdevās rezervēt laika nišu, kamēr citas aviosabiedrības to varēja izdarīt.

45 Attiecībā uz lidojumu turp un atpakaļ 2001. gada 15. un 16. septembrī uz Toronto caur Monreālu atcelšanu Komisija apgalvo, ka gaisa kuģu nepietiekamība ir problēma, kas skar aviosabiedrības ik dienu, un tāpēc tā nevar tikt uzskatīta par ārkārtēju notikumu EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Komisijai nebija pierādījumu, kas liecinātu par vajadzīgās cēloņsakarības pastāvēšanu ar 2001. gada

11. septembra notikumiem. Jebkurā gadījumā prasītājas argumenti ir pretrunīgi tiktāl, ciktāl tā apgalvo, ka ir atcēlusi lidojumu uz Ņujorku 2001. gada 11. septembrī, bet nav izmantojusi gaisa kuģi, ar kuru varēja veikt šo lidojumu, lai nodrošinātu lidojumu uz Kanādu. Turklāt Komisija vēlas zināt, kā prasītāja varēja šajā laikā nodrošināt regulārus lidojumus uz Āfriku, Dienvidaustrumu Āziju, Austrāliju, Kanādu un Ameriku, ja tās rīcībā bija tikai četri gaisa kuģi.

46 Attiecībā uz "ferry flights" Komisija uzsver, ka to ieviešana bija prasītājas komerciāla izvēle, kuru tā izdarīja pēc tam, kad Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas valdības bija izteikušas savas prasības. Taču šo situāciju nevar pielīdzināt ārkārtējam notikumam EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kurš kā noteikums, kas paredz izņēmumus aizliegumam piešķirt valsts atbalstu, ir jāinterpretē šauri. Turklāt Grieķijas iestādes neiesniedza pierādījumus tam, ka pastāv cēloņsakarība starp 2001. gada 11. septembra atentātiem un šo lidojumu ieviešanu.

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu

47 Komisija uzsver, ka tā iesniedza Pirmās instances tiesā visu saraksti, kas tai bija ar Grieķijas iestādēm, un visu informāciju, kas bija tās rīcībā, pieņemot Apstrīdēto lēmumu. Tā arī atzīmē, ka administratīvā procesa laikā Grieķijas iestādes papildus zaudējumiem, kas bija saistīti ar lidojumiem no vai uz Amerikas Savienotajām Valstīm vai Kanādu, neiesniedza informāciju par zaudējumiem saistībā ar prasītājas tīklu. Informācija, kas bija norādīta 2002. gada 24. septembra vēstulē, šajā sakarā nebija pietiekama, un, kaut arī Grieķijas iestādes 2003. gada 20. novembra vēstulē paziņoja, ka iesniegs attiecīgos dokumentus (skat. iepriekš 9. punktu), tas tomēr netika izdarīts. Turklāt Komisija atgādina, ka prasītāja bija tiesīga iesaistīties formālās izmeklēšanas procedūrā, iesniedzot apsvērumus kā ieinteresētā puse, jo šāds uzaicinājums bija minēts lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu (skat. iepriekš 7. punktu). Tā kā prasītāja neiesniedza apsvērumus arī formālās izmeklēšanas procedūrā, Komisija varēja pieņemt Apstrīdēto lēmumu, pamatojoties tikai uz tās rīcībā esošo informāciju.

48 No minētā saskaņā ar Komisijas teikto izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

49 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka netiek apstrīdēts 2001. gada 11. septembra notikumu ārkārtējais raksturs EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē (skat. iepriekš 2. punktu). Turklāt no 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punkta, saskaņā ar kuru "izmaksas, kas izriet tieši no Amerikas gaisa telpas aizvēršanas laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, ir tiešas 2001. gada 11. septembra notikumu sekas", kā arī no Apstrīdētā lēmuma 51. apsvēruma, kurā ir atgādināts "Amerikas Savienoto Valstu gaisa telpas aizvēršanas no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim ārkārtējais raksturs", izriet, ka par ārkārtējiem notikumiem ir uzskatāmi ne tikai atentāti, bet arī gaisa telpas aizvēršana. Šādos apstākļos, lai atbildētu uz šajā lietā izvirzītajiem jautājumiem, ir jāpārbauda tikai tas, vai starp šiem notikumiem un īpašajiem zaudējumiem, uz kuriem atsaucas prasītāja, pastāv tieša cēloņsakarība.

50 Otrkārt, attiecībā uz 2001. gada 10. oktobra paziņojuma piemērojamību šīs lietas ietvaros ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisijai ir saistošas tās valsts atbalsta kontroles jomā izdotās vadlīnijas un paziņojumi tiktāl, ciktāl tie atbilst Līguma noteikumiem un ir dalībvalstu atzīti (skat. Tiesas 2002. gada 26. septembra spriedumu lietā C-351/98 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-8031. lpp., 53. punkts un tajā minētā judikatūra). Šīs vadlīnijas un paziņojumi ir saistoši vispirms jau pašai Komisijai (Tiesas 2003. gada 13. februāra spriedums lietā C-409/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-1487. lpp., 69. punkts).

51 Turklāt ir jāuzsver, ka EKL 87. panta otrais punkts attiecas uz atbalstiem, kas juridiski ir saderīgi ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka tie atbilst noteiktiem objektīviem kritērijiem. No tā izriet, ka, ja ir izpildīti minētie kritēriji, Komisijai šāds atbalsts ir jāatzīst par saderīgu ar kopējo tirgu, neizmantojot diskrecionāro varu (šajā sakarā

skat. Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedumu lietā 730/79 *Philip Morris*/Komisija, *Recueil*, 2671. lpp., 17. punkts).

52 Turklāt, tā kā tā ir atkāpe no tā vispārīgā principa par valsts atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu, kas ir ietverts EKL 87. panta 1. punktā, EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē šauri. Līdz ar to šīs tiesību normas izpratnē var kompensēt tikai ekonomisku kaitējumu, ko dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi ir radījuši tieši. Tādējādi ir jāpastāv tiešai saiknei starp zaudējumiem, ko izraisījuši ārkārtēji notikumi, un valsts atbalstu, un ir vajadzīgs pēc iespējas precīzāks nodarīto zaudējumu novērtējums (skat. Tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu apvienotajās lietās C-346/03 un C-529/03 *Atzeni* u.c., Krājums, I-1875. lpp., 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

53 No minētā izriet, ka tad, ja atbalsta pasākums atbilst nosacījumiem, kas uzskaitīti iepriekš minētajā punktā, tas ir jāatzīst par saderīgu ar kopējo tirgu pat tad, ja Komisija iepriekšējā paziņojumā attiecībā uz konkrēto pasākumu ir pieņēmusi atšķirīgu nostāju. Tātad, pat ja atbilstoši 2001. gada 10. oktobra paziņojumam ikvienai kompensācijai, kas tiek izmaksāta saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jāattiecas tikai uz tām izmaksām, kuras tika konstatētas laikā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, atbalsts, kas kompensē zaudējumus, kuri radušies pēc 2001. gada 14. septembra, taču atrodas tiešā cēloņsakarībā ar ārkārtējo notikumu un ir precīzi novērtēti, ir jāatzīst par saderīgu ar kopējo tirgu. Katrā ziņā Komisija neuzskatīja, ka summas, kas attiecas uz zaudējumiem, kuri radušies pēc 2001. gada 14. septembra, nevar tikt atlīdzinātas saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu tikai tāpēc, ka šie zaudējumi radās pēc minētā datuma, bet arī izvērtēja cēloņsakarības pastāvēšanu starp attiecīgajiem notikumiem un šiem zaudējumiem (skat. tālāk 60. punktu).

54 Līdz ar to jau sākotnēji ir jānoraida Komisijas arguments, saskaņā ar kuru Grieķijas Republika skaidri piekrita 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punktā izklāstītajam principam, atbilstoši kuram ikvienai kompensācijai, kas tiek izmaksāta saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jāattiecas tikai uz tām izmaksām, kas tika konstatētas laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim. Kaut arī ir taisnība, ka Grieķijas iestādes savā 2002. gada 24. septembra vēstulē atzīmēja, ka kompensācija tika izmaksāta tikai tādā mērā, lai atlīdzinātu zaudējumus, kas tika nodarīti pirmajās dienās pēc atentātiem, tās tomēr prasīja atļauju izmaksāt summas, lai kompensētu

zaudējumus, kas radās līdz 2001. gada 26. septembrim (skat. iepriekš 8. punktu). Tādējādi ir acīmredzams, ka Grieķijas iestādes jēdzienu "pirmās dienas pēc atentātiem" saprot tādējādi, ka tas attiecas arī uz laika periodu līdz minētajam datumam.

55 Visbeidzot, saskaņā ar judikatūru lēmuma valsts atbalsta jomā likumība ir jāizvērtē, pamatojoties uz informāciju, kāda bija Komisijas rīcībā lēmuma pieņemšanas brīdī. Tādējādi neviens nevar atsaukties Kopienu tiesā uz faktiem, kas netika izvirzīti EKL 88. pantā paredzētās pirmstiesas procedūras laikā (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-109/01 *Fleuren Compost*/Komisija, *Recueil*, II-127. lpp., 51. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-200/04 *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 53. punkts).

56 Ņemot vērā tieši šos apsvērumus, ir jāpārbauda pamati, kuri ir izvirzīti šīs prasības pamatojumam.

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu

— Par lidojumu turp un atpakaļ uz Ņujorku, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. septembrī

57 Apstrīdētā lēmuma 55. apsvērumā Komisija atsaucas uz to, ka ne Grieķijas iestādes, ne prasītāja neiesniedza informāciju attiecībā uz iemesliem, kāpēc netika iegūtas laika nišas *JFK* lidostā 2001. gada 15. septembrī, kā arī uz to, ka nebija pierādījumu attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ šī lidosta atteicās piešķirt prasītājai laika nišu šajā datumā.

58 Savukārt Grieķijas iestādes savas 2002. gada 24. septembra vēstules I.3. punktā norādīja, ka lidojums 2001. gada 15. septembrī uz Ņujorku tika atcelts tāpēc, ka trūka informācijas par ārvalstu sabiedrību iespējām veikt nosēšanos *JFK* lidostā.

59 Lēmuma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru 41. panta a) punktā Komisija lūdza Grieķijas iestādēm iesniegt visus papildu dokumentus un informāciju, kādā veidā Amerikas iestādes aizliedza Grieķijas aviosabiedrībām veikt lidojumus, sākot ar 2001. gada 15. septembri. Grieķijas iestādes atbildēja ar savu 2003. gada 20. novembra vēstuli, paskaidrojot, ka lidojums 2001. gada 15. septembrī uz Ņujorku tika atcelts laika nišu neesamības dēļ. Šī laika nišu neesamība, kuru izraisīja ārkārtīgi lielais pieprasījums dažas dienas pēc tam, kad atkal tika atvērta gaisa telpa, bija tiešas sekas lidojumu pārtraukšanai iepriekšējās četrās dienās. Attiecībā uz pierādījumiem tam, kāpēc *JFK* lidostā tika atteikts piešķirt laika nišas, Grieķijas iestādes apstiprināja, ka tās lūdza prasītājai vajadzīgo informāciju, lai varētu to nodot tālāk Komisijai.

60 Pretēji tam, ko apgalvoja prasītāja, Komisija neuzskatīja, ka summas attiecībā uz šī lidojuma atcelšanu nebija atlīdzināmas saskaņā ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu tikai tāpēc vien, ka šī atcelšana notika pēc 2001. gada 14. septembra. Tieši pretēji, kā jau tika atzīmēts iepriekšējā punktā, Komisija lēmumā uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru lūdza Grieķijas iestādēm iesniegt tai visu informāciju par to, kādā veidā Amerikas iestādes aizliedza Grieķijas aviosabiedrībām veikt lidojumus, sākot no 2001. gada 15. septembra.

61 Tomēr ir jākonstatē, ka Grieķijas iestādes par spīti Komisijas lūgumam administratīvā procesa laikā neiesniedza nevienu pierādījumu attiecībā uz laika nišas piešķiršanas atteikumu vai iemeslu šādam atteikumam. Jāpiebilst, ka saskaņā ar Grieķijas iestāžu 2003. gada 20. novembra vēstuli (skat. iepriekš 8. punktu) tās lūdza prasītājai iesniegt tām pierādījumus, kas liecinātu par neiespējamību rezervēt laika nišu *JFK* lidostā 2001. gada 15. septembrī, lai pēc tam varētu tos iesniegt Komisijai. Tomēr Komisija nesaņēma nevienu jaunu pierādījumu.

62 Turklāt saskaņā ar iepriekš 55. punktā minēto judikatūru prasītāja nevarēja atsaukties uz teleksu, kuru tā pirmoreiz iesniedza Pirmās instances tiesā (skat. iepriekš 29. punktu). Katrā ziņā ir jāatzīmē, ka šajā teleksā nav norādīts, ka *JFK* lidosta nepiešķīra prasītājai laika nišu 2001. gada 15. septembrī, bet ir norādīts tikai tas, ka prasītājas rīcībā bija laika niša 2001. gada 16. septembrī. Tādējādi laika nišas nepiešķiršanu 2001. gada 15. septembrī, pamatojoties uz minēto teleksu, var konstatēt vienīgi ar interpretācijas, kas ir *a contrario*, palīdzību, attiecībā uz kuru prasītāja nav iesniegusi nevienu citu pierādījumu.

63 Līdz ar to prasītājas argumentu attiecībā uz minēto lidojumu nevar pieņemt.

— Par diviem lidojumiem turp un atpakaļ uz Toronto caur Monreālu, kurus sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. un 16. septembrī

64 Attiecībā uz divu lidojumu turp un atpakaļ uz Toronto caur Monreālu 2001. gada 15. un 16. septembrī atcelšanu Komisija Apstrīdētā lēmuma 56. apsvērumā norāda, ka tā notika pēc prasītājas izvēles. Prasītājai vai nu nebija pieejams neviens cits gaisa kuģis un tā izvēlējās nodrošināt citus regulāros lidojumus, vai arī tai nepietika laika veikt vajadzīgās tehniskās pārbaudes vai rezervēt nepieciešamās laika nišas.

65 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar 2003. gada 20. novembra vēstuli lidojums uz Toronto caur Monreālu 2001. gada 15. septembrī tika atcelts tāpēc, ka gaisa kuģim, ar kuru vajadzēja veikt šo lidojumu, Kanādas iestāžu spiediena rezultātā bija jāpaliek Helifeksā no 2001. gada 11. līdz 15. septembrim un tas varēja atgriezties Atēnās tikai 16. septembrī plkst. 5.30. Trīs pārējie prasītājas *Airbus* A 340/400 — vienīgās lidmašīnas, kas var veikt transatlantiskos lidojumus, — jau veica lidojumus uz citiem galamērķiem Āfrikā, Āzijā, Austrālijā un Amerikas Savienotajās Valstīs, taču Amerikas Savienotajām Valstīm bija jāatceļ attiecīgais lidojums. Attiecībā uz lidojumu 2001. gada 16. septembrī — Helifeksā esošā gaisa kuģa novēlotas atgriešanās dēļ nebija iespējams, pēc prasītājas teiktā, veikt pilnu tehnisko pārbaudi, sagatavot gaisa

kuģi, informēt pasažierus un rezervēt laika nišas Monreālas un Toronto lidostās, it īpaši ņemot vērā, ka Kanādas iestādes iepriekš nepaziņoja precīzu laiku, cikos gaisa kuģis 15. septembrī varētu pacelties.

66 Attiecībā, pirmkārt, uz lidojumu 2001. gada 15. septembrī, informācija, uz kuru atsaucas Komisija, nav pietiekama, lai pamatotu Komisijas vērtējumu. Situācijā, kad nav pieejams neviens cits gaisa kuģis, prasīt aviosabiedrībai rezervēt gaisa kuģus, lai cīnītos ar tāda notikuma kā 2001. gada 11. septembra atentāti sekām, nozīmētu šī notikuma ārkārtas rakstura noliegšanu. Ja rūpīgam komersantam ir jānodrošinās pret notikuma sekām, tad šādu notikumu pēc definīcijas nevar uzskatīt par *force majeure* (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 28. marta spriedumu lietā T-220/04 Spānija/Komisija, Krājumā nav publicēts, 175. un 176. punkts un tajos minētā judikatūra), un vēl jo mazāk — par ārkārtēja notikuma EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē jēdzienam atbilstošu. Tomēr 2001. gada 11. septembra atentātu, kā arī gaisa telpas aizvēršanas, kas izriet no šiem ārkārtējiem notikumiem, kvalifikācija ir apstiprināta gan Apstrīdētajā lēmumā, gan arī 2001. gada 10. oktobra paziņojumā (skat. iepriekš 49. punktu).

67 Attiecībā uz it kā prasītājas izvēli veikt citus regulāros lidojumus ir pietiekami atzīmēt, ka runa nav par izvēli, bet gan par līgumtiesiskām saistībām pret šo lidojumu pasažieriem, kuru neizpildes gadījumā iestātos sekas, kas paredzētas Padomes 1991. gada 4. februāra Regulā (EEK) Nr. 259/91, ar ko nosaka kopīgus noteikumus iekāpšanas atteikuma kompensācijas sistēmai regulārajā gaisa satiksmē (OV L 36, 5. lpp.), kas bija spēkā faktu rašanās brīdī.

68 Attiecībā uz to, ka zaudējumi sakarā ar attiecīgā lidojuma atcelšanu radās pēc 2001. gada 14. septembra, ir jāatzīmē, ka ne no EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta, ne no iepriekš 52. punktā minētās judikatūras neizriet, ka tieša saikne starp ārkārtējo notikumu un radītajiem zaudējumiem nozīmē to vienlaicīgumu. Tieši pretēji, nevar vispārīgi izslēgt iespēju konstatēt šādu saikni pat tad, ja zaudējumi ir radušies neilgi pēc attiecīgā notikuma.

69 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijas vērtējums attiecībā uz lidojumu 2001. gada 15. septembrī uz Toronto caur Monreālu ir kļūdains.

70 Attiecībā, otrkārt, uz lidojuma 2001. gada 16. septembrī atcelšanu ir jāatzīmē, ka prasītāja, lai pamatotu šo atcelšanu, atsaucas uz neiespējamību veikt gaisa kuģa pilnu tehnisko pārbaudi, informēt pasažierus un rezervēt laika nišas Monreālas un Toronto lidostās.

71 Šajā sakarā vispirms ir jāatzīst, ka ne pasažieru informēšana, ne laika nišu rezervēšana nav iemesls, kas var pamatot prasītājas nostāju. Sākot no brīža, kad gaisa kuģis pacēlās no Helifeksas (2001. gada 15. septembris) līdz brīdim, kad varēja tikt veikts 2001. gada 16. septembra lidojums (prasītāja nenorāda laiku, cikos bija plānots veikt šo lidojumu), bija pagājis ievērojams laika sprīdis. Tādējādi, neesot precīzākai informācijai attiecībā uz laika periodu, kāds ir absolūti nepieciešams, lai informētu pasažierus un rezervētu laika nišas, prasītājas argumentus šajā sakarā nevar pieņemt.

72 Turpinājumā ir jāatzīmē, ka lietas materiālos nav nekādas informācijas attiecībā uz laika periodu, kāds ir nepieciešams obligāto tehnisko pārbaužu veikšanai, lai gaisa kuģi varētu izmantot attiecīgā lidojuma veikšanai. Grieķijas iestādes ir vienīgi paziņojušas, ka pieejamais laiks nebija pietiekams, lai veiktu "pilnu pārbaudi", kaut arī Komisija Apstrīdētā lēmuma 56. apsvērumā ir apstiprinājusi, ka "[prasītāja] nevarēja laikā veikt darbības attiecībā uz tehniskajām pārbaudēm [..]". Tāpēc ir jākonstatē — tā kā Grieķijas iestādes administratīvā procesa laikā bija atsaukušās uz attiecīgajiem ierobežojumiem, tām bija jāinformē Komisija par laiku, kāds ir nepieciešams tehnisko pārbaužu veikšanai saskaņā ar attiecīgajām rokasgrāmatām, lai izkliedētu visas šaubas par tiešas cēloņsakarības pastāvēšanu starp gaisa telpas aizvēršanu un attiecīgā lidojuma atcelšanu. Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Komisija pamatoti atzina, ka attiecīgā lidojuma atcelšana neatrodas tiešā cēloņsakarībā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem un gaisa telpas aizvēršanu no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim.

— Par "ferry flights"

73 Attiecībā uz "ferry flights" 2001. gada 18., 20. un 26. septembrī pietiek atzīmēt, kā to norādīja arī Komisija, ka to ieviešana notika pēc prasītājas izvēles, kurai bija vai nu jāatmaksā pasažieriem cena, ieskaitot izdevumus saistībā ar lidmašīnas atgriešanos Atēnās, vai arī jāprasa atbilstoša kompensācija no Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas valdībām. Tātad šīs izmaksas neatrodas tiešā cēloņsakarībā ar 2001. gada 11. septembra atentātiem un gaisa telpas aizvēršanu, un līdz ar to neietilpst EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā.

74 Ņemot vērā minētos apsvērumus, Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl Komisija ir atzinusi, ka kompensācija, kas tika izmaksāta prasītājai par zaudējumiem, kuri radās sakarā ar lidojuma 2001. gada 15. septembrī uz Kanādu atcelšanu, nebija saderīga ar kopējo tirgu.

Par zaudējumiem saistībā ar pārējo prasītājas tīklu

75 Attiecībā uz otro šī pamata daļu, kas attiecas uz pārējo prasītājas tīklu, ir jāatzīmē, ka prasītāja ar saviem argumentiem apšauba Apstrīdētā lēmuma pamatotību tiktāl, ciktāl ar to par nesaderīgām ar kopējo tirgu ir atzītas atbalsta naudas summas, kas attiecas uz šo pārējo tīklu. Tomēr otrā pamata ietvaros prasītāja izvirza pamatojuma neesamību šajā sakarā, kuru Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda vispirms.

2. *Par otro pamatu, kas ir pamatots ar pamatojuma neesamību*

Lietas dalībnieku argumenti

76 Prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētajā lēmumā nav ietverts pamatojums Komisijas atteikumam apstiprināt summas, kas tika izmaksātas kā kompensācija par zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu (aptuveni EUR 1 212 032). Tas pats attiecas uz summām, kas minētas iepriekš 5. punktā no otrā līdz ceturtajam ievilkumam un astotajā un devītajā ievilkumā.

77 Saskaņā ar prasītājas teikto Grieķijas iestādes nosūtīja Komisijai, it īpaši ar to 2002. gada 24. septembra vēstuli, visus pierādījumus attiecībā uz zaudējumiem, kas tika nodarīti visam prasītājas tīklam. Šajā vēstulē bija minēta atsauce arī uz summām, kas minētas iepriekš 5. punktā no otrā līdz ceturtajam ievilkumam un astotajā un devītajā ievilkumā. Šādos apstākļos Komisijai bija jāizklāsta iemesli, kuru dēļ tā uzskatīja, ka attiecīgo summu izmaksa bija ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts.

78 Komisija apstrīd šī pamata pamatotību. Savā lēmumā uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru tā izteica nopietnas šaubas par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Tomēr par spīti tam, kas tika paziņots 2003. gada 20. novembra vēstulē, ne Grieķijas iestādes, ne arī prasītāja administratīvā procesa laikā neiesniedza Komisijai apsvērumus attiecībā uz šīm summām. Turklāt Komisija nevarēja zināt, kādus pierādījumus prasītāja nodeva Grieķijas iestādēm. Vēl Komisija apstiprināja visas summas, kas attiecās uz laika periodu no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim un attiecībā uz kurām Grieķijas iestādes bija iesniegušas paskaidrojumus ar savu 2003. gada 20. novembra vēstuli. Šādos apstākļos prasītāja nevar pārmest Komisijai, ka tā pēc savas iniciatīvas neizvērtēja pierādījumus, kas šajā sakarā varēja pamatot, ka tika pieņemta tāda pieeja, kas atšķīrās no 2001. gada 10. oktobra paziņojumā izklāstītās pieejas, un ka tika pieņemts lēmums uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru.

Pirmās instances tiesas vērtējums

79 Ir jāatgādina, ka EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai, un tam nepārprotami un nepārprotami jāatspoguļo iestādes — akta autores — argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot kontroli. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzīto iemeslu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai akta pamatojumā ir izpildītas EKL 253. panta prasības, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī panta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 26. februāra spriedums lietā T-323/99 *INMA* un *Itainvest*/Komisija, *Recueil*, II-545. lpp., 55. punkts).

80 Šajā gadījumā no Apstrīdētā lēmuma 21., 49. un 50. apsvēruma, lasīta kopā ar šī lēmuma 1., 2. un 4. pantu, izriet, ka Komisija secināja, ka naudas summu izmaksa kā kompensācija par zaudējumiem saistībā ar prasītājas ārpus Ziemeļatlantijas un Izraēlas tīklu, kā arī to naudas summu izmaksa, kuras ir minētas iepriekš 5. punktā no otrā līdz ceturtajam ievilkumam un astotajā un devītajā ievilkumā, ir ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts un ka Grieķijas Republikai ir jāprasa tās atmaksāt. Tomēr ir jākonstatē, ka Apstrīdētajā lēmumā nav minēts neviens iemesls, kas lika Komisijai pieņemt šādu secinājumu.

81 Minēto iemeslu neesamība ir vēl neizskaidrojamāka tad, ja ņem vērā to, ka Komisija šīs summas izsmeļošā veidā ir izklāstījusi Apstrīdētā lēmuma 21. apsvērumā, kas ir veltīts administratīvā procesa norisei.

82 Turklāt, kaut arī ir taisnība, ka Komisija lēmuma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru 36. punktā ir norādījusi, ka attiecībā uz ārpus Ziemeļatlantijas un Izraēlas tīklu kompensācija ir jāizmaksā tikai par tiem zaudējumiem, kas attiecas uz biļešu

atcelšanu sakarā ar saistītā lidojuma uz vai no gaisa satiksmei slēgtas vietas atcelšanu, Grieķijas iestādes tik un tā pēc būtības apstrīd šādu vērtējumu. No 2002. gada 24. septembra vēstules I.1. un I.2. punkta izriet (skat. iepriekš 5. punktu), ka, saskaņā ar Grieķijas iestāžu teikto, seku, kādas tika konstatētas visā tīklā, apjoma dēļ tās ir jāņem vērā attiecībā uz visu tīklu, lai aprēķinātu zaudējumus, kas radušies tieši ārkārtas notikumu rezultātā. Līdz ar to Komisijai Apstrīdētajā lēmumā ir jāatspoguļo savs galīgais vērtējums attiecībā uz šajā lietā apskatāmā atbalsta summām.

83 Turklāt, kaut arī ir skaidrs, ka lēmuma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru 41. punkta d) punktā Komisija ir lūgusi Grieķijas iestādēm iesniegt informāciju, kas pierādītu cēloņsakarību starp zaudējumiem, kas minēti iepriekš 5. punktā no otrā līdz ceturtajam ievilkumam un astotajā un devītajā ievilkumā, un gaisa telpas aizvēršanu, Grieķijas iestādes tik un tā savā 2003. gada 20. novembra vēstulē uzstāja uz nepieciešamību apstiprināt minētās summas. Līdz ar to Komisijai Apstrīdētajā lēmumā atkal ir jāatspoguļo savs galīgais vērtējums attiecībā uz šīm atbalsta summām.

84 Komisijas argumentam, kuru tā izvirzīja tiesas sēdē un saskaņā ar kuru pamatojums attiecībā uz atbalsta summām, uz kurām attiecas šis pamats, ir minēts Apstrīdētā lēmuma 59. apsvērumā tiktāl, ciktāl šajā lēmumā ir minēta atsauce uz 2001. gada 10. oktobra paziņojumu un ārkārtas notikuma neesamību pēc 2001. gada 14. septembra, nevar piekrist. Saskaņā ar šī apsvēruma pirmo teikumu "Komisija nolemj [..], ka [atbalsta] shēma nav saderīga ar Līgumu, ciktāl tā attiecas uz laika periodu pēc 2001. gada 14. septembra un it īpaši uz izmaksām, kuras [Grieķijas Republika] iesniedza saistībā ar [prasītāju] un kuras attiecas uz laika periodu pēc 2001. gada 14. septembra, kas sasniedza aptuveni EUR 1 464 569[,] ņemot vērā ne tikai 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punktā paredzētā laika perioda pārsniegšanu, bet arī un it īpaši ārkārtas notikuma neesamību un izmaiņas atlīdzināmo zaudējumu raksturā, kādas radās sakarā ar šo laika pagarinājumu".

85 Ir jākonstatē, ka šajā teikumā Komisija rezumēja savu vērtējumu, kas bija izklāstīts Apstrīdētā lēmuma 51.–58. apsvērumā. Taču šie apsvērumi attiecas uz zaudējumiem, kas radās prasītājas Ziemeļatlantijas tīklā, un nevis tiem, kas radās pārējā prasītājas

tīklā, vai īpašiem zaudējumiem, kas minēti iepriekš 5. punktā no otrā līdz ceturtajam ievilkumam un astotajā un devītajā ievilkumā. Šādos apstākļos šo apsvērumu nevar interpretēt tādējādi, ka tas attiecas arī uz minētajām summām.

86 Turklāt ir jāatzīmē, ka argumenti, kurus Komisija izvirzīja, lai apstrīdētu šī pamata (skat. iepriekš 78. punktu) pamatotību, attiecas uz gadījumu, kad lēmumā, ar kuru atbalsts tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, Komisija izklāsta pamatojumu, kas pamatots ar pierādījumiem, kurus tai iesniegusi attiecīgā dalībvalsts vai ieinteresētās personas. Šādā gadījumā Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā iespējamos faktiskos un tiesību elementus, kuri tai varēja tikt, bet netika iesniegti administratīvā procesa laikā (iepriekš 55. punktā minētais spriedums lietā *Fleuren Compost*/Komisija, 49. punkts). Tomēr atšķirībā no iepriekš minētās situācijas Apstrīdētajā lēmumā nav ietverti pamati, kas varētu pamatot rezolutīvo daļu, kas attiecas uz iepriekš 80. punktā minētajiem zaudējumiem.

87 Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir atceļams arī sakarā ar pamatojuma neesamību tiktāl, ciktāl tajā par nesaderīgu ar kopējo tirgu tika atzīts, pirmkārt, atbalsts, kas tika izmaksāts prasītājai sakarā ar zaudējumiem, kas radās saistībā ar tās ārpus Ziemeļatlantijas un Izraēlas tīklu, un, otrkārt, atbalsts, kas attiecās uz ieņēmumiem, kuri tika zaudēti par preču pārvadāšanu, jūtīgo preču iznīcināšanas izdevumiem, papildu izdevumiem par preču drošības kontroli, izdevumiem par personāla nostrādātajām virsstundām un izdevumiem par steidzamiem papildu drošības pasākumiem.

88 Šādos apstākļos nav vajadzības izskatīt pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu zaudējumu, kas ir saistīti ar prasītājas pārējo tīklu, vērtējumā (skat. iepriekš 75. punktu).

89 No visa iepriekš minētā izriet, ka, pirmkārt, ir jāatceļ Apstrīdētais lēmums tiktāl, ciktāl Komisija tajā par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzina un uzlika par pienākumu atgūt atbalstu, kas tika izmaksāts prasītājai sakarā ar zaudējumiem, kuri radās saistībā

ar lidojuma uz Kanādu 2001. gada 15. decembrī atcelšanu, kā arī zaudējumiem, kuri minēti iepriekš 87. punktā, un, otrkārt, pārējā daļā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

90 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šajā gadījumā ir jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2006. gada 26. aprīļa Lēmuma C(2006) 1580, galīgā redakcija, attiecībā uz valsts atbalsta shēmu C 39/2003 (bijušais NN 119/2002), ko Grieķijas Republika piemēroja par labu gaisa pārvadātājiem saistībā ar zaudējumiem, kas tiem radās laika posmā no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim, 1. un 2. pantu tiktāl, ciktāl tajos par nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīts atbalsts, kas tika piešķirts *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE*, pirmkārt, sakarā ar zaudējumiem, kas radās saistībā ar lidojuma uz Kanādu 2001. gada 15. septembrī atcelšanu, otrkārt, sakarā ar zaudējumiem saistībā ar tās ārpus Ziemeļatlantijas un Izraēlas tīklu un, treškārt, sakarā ar ieņēmumiem, kas tika zaudēti par preču pārvadāšanu, jūtīgo preču iznīcināšanas izdevumiem, papildu izdevumiem par preču drošības kontroli, izdevumiem

par personāla nostrādātajām virsstundām un izdevumiem par steidzamiem papildu drošības pasākumiem;

2) atcelt Lēmuma C(2006) 1580, galīgā redakcija, 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir uzlikts pienākums atgūt iepriekšējā punktā minēto atbalstu;

3) pārējā daļā prasību noraidīt;

4) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 25. jūnijā.

Sekretārs — Priekšsēdētājs

E. Coulon — M. E. Martins Ribeiro

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture ..... II - 1094

Apstrīdētais lēmums ..... II - 1098

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 1100

Juridiskais pamatojums ..... II - 1101

1. Par pirmo pamatu, kas ir pamatots ar EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu ..... II - 1102

Prasītājas argumenti ..... II - 1102

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu ..... II - 1103

Par zaudējumiem saistībā ar pārējo prasītājas tīklu ..... II - 1105

Komisijas argumenti ..... II - 1107

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu ..... II - 1108

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas pārējo tīklu ..... II - 1109

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 1110

Par zaudējumiem saistībā ar prasītājas Ziemeļatlantijas tīklu ..... II - 1112

— Par lidojumu turp un atpakaļ uz Ņujorku, kuru sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. septembrī ..... II - 1112

— Par diviem lidojumiem turp un atpakaļ uz Toronto caur Monreālu, kurus sākotnēji bija paredzēts veikt 2001. gada 15. un 16. septembrī ..... II - 1114

— Par "ferry flights" ..... II - 1117

Par zaudējumiem saistībā ar pārējo prasītājas tīklu ..... II - 1117

2. Par otro pamatu, kas ir pamatots ar pamatojuma neesamību ..... II - 1118

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 1118

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 1119

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 1122